

نمای نزدیک

نقاب‌های از آن سوی تولید آثار نمایشی

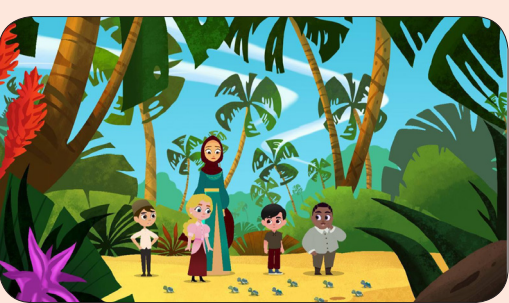
درباره برنامه «پشت‌صحنه» که با هدف آشنا کردن مخاطبان با فرایند تولید آثار نمایشی و معرفی تلاش‌های عوامل پشت‌دوربین شکل گرفته است

مجموعه‌های نمایشی، مسیر پر فراز و نشیب ساخت یک اثر نمایشی از شکل‌گیری نخستین ایده داستانی تا روزهای فشرده و با اضطراب تصویربرداری به تصویر کشید. «حبیب پرانی» درباره شکل‌گیری برنامه «بشت‌صحنه» می‌گوید: این برنامه هفتاد ساله‌اش را من می‌توانم به فرایند تولید آثار نمایشی، موسیقی و عموماً تلاش برای خلق یک اثر هنری به عنوان یک کارگردان خلاصه کنم. تلاش ما این است که مخاطب را در فضای صرفاً تماشایی یک سریال به دنبال تولید آن ببریم و نشان دهیم هر اثر، نتیجه همکاری یک گروه بزرگ و حرفه‌ای است. وی با اشاره به تولید فصل سوم این برنامه می‌افزاید: اکنون دو فصل «بشت‌صحنه» با استقبال مخاطبان پیش‌بینی شده و اکنون فصل سوم آن در حال تولید است. همزمان با ادامه تولید آثار نمایشی، این برنامه به روزی نهمین سالگی خود رسیده و تهیه‌کننده تماشایی درباره انتخاب موضوعات و آثار توضیح می‌دهد: اولویت ما آثاری است که در حال تولیدند یا ظرفی‌های برای جذب مخاطب دارند. تلاش می‌کنیم تنوع گونه، موضوع و عوامل تولید حفظ شود تا هر سبستی، گفتمانی و متفاوت برای بینندگان رقم بزند. همچنین سراغ موضوع‌هایی می‌رویم که کمتر دیده شده‌اند و حرف تازه‌ای بزنند، یا گفتنی دارند و با حضور پیشگامان و چهره‌های شناخته‌شده نیز استقبال می‌کنیم (مهم‌ترین هدف برنامه‌ها: آشنایی و آراسته شدن به یک اثر نمایشی است و دادن آن می‌گوید: از شیوه کارگردانی و بازی بازیگران گرفته تا تلاش عوامل فنی، طراحی صحنه، گریم، فیلم‌برداری و دیگر بخش‌هایی که معمولاً دیده نمی‌شوند، در این برنامه به تصویر کشیده می‌شوند. گفتگو با عوامل درباره سختی‌ها و اتفاقات جذاب پشت‌صحنه نیز بخش مهمی از برنامه است. «آرئین» درباره تغییرات برنامه در فصل جدید می‌گوید: در فصل‌های نخست از مجری استفاده می‌کردیم، اما در فصل اخیر، مجری حذف و نریشن جایگزین آن شده است. همچنین تلاش کرده‌ایم تصویربرداری، روایت، تدوین و ساختار برنامه را ارتقا دهیم. وی ادامه می‌دهد: در فصل سوم، تنوع بیشتری در انتخاب سوژه‌ها و شیوه گفتگوها ایجاد شده تا مخاطب جذابیت و پویای تازه به نظر برسد و کیفیت تولید، کامل‌تر از فصل‌های گذشته آثار باشد. این تهیه‌کننده با اشاره به همکاری هنرمندان برنامه می‌گوید: خوشحالتان بازیگران و عوامل تولید، استقبال خوبی از «بشت‌صحنه» داشته‌اند، زیرا این برنامه فرصتی فراهم می‌کند تا مخاطبان با زحمات آن‌ها بیشتر آشنا شوند. تلاش کرده‌ایم فضایی صمیمی و به‌دور از گفتوگوهای رسمی ایجاد کنیم تا هنرمندان راحت‌تر از تجربه‌های خود سخن بگویند. «آرئین» شبکه‌ای فیلم‌سازی را شبکه‌ای برای مخاطب تلویزیون معرفی می‌کند و می‌گوید: تولید آثار نمایشی برای این شبکه نیازمند توجه به سلیقه مخاطبان است. «بشت‌صحنه» تأکید می‌کند: هر که در کنار جذایب، محتوایی فرهنگی، آموزشی و سرگرم‌کننده آرد، تهیه‌کننده «بشت‌صحنه» تأکید می‌کند: این برنامه برای من صرفاً یک تولید تلویزیونی نیست، بلکه فرصتی برای ثبت بخشی از تاریخ تولید آثار نمایشی کشور است. می‌کند تلاش عوامل پشت دوربین به همان اندازه معرفی بازیگران اهمیت دارد و «بشت‌صحنه» در همین مسیر حرکت می‌کند. وی ادامه می‌دهد: این برنامه به چهار زبان فارسی، عربی، انگلیسی و دری تولید و از چهار کانال آیفیلم پخش می‌شود یا مخاطبان خارج از کشور نیز با روت‌تولید آثار نمایشی دماسیما آشنا شوند.

سفر «شیرین» به دنیای آینده

بیویانمایی «شیرین» به زودی از شبکه کودک پخش خواهد شد

مردمانی از فرهنگ‌ها و قومیت‌های گوناگون روبه‌رو می‌شوند که با مشکلاتی همچون فقر، کمبود امکانات، بیماری‌ها و ناآرامی‌های دریاچه دست‌به‌دست می‌شوند. بر ادما، شیرین به همراه خانواده‌اش برای کمک به مردم جزیره تلاش می‌کند و با همکاری مدرسه درس‌تدریس می‌نماید. در این دوره، شیرین با دوستی‌های جدیدی آشنا می‌گردد. «شیرین» با توفیق ماجرایی در کنار آمانداری دوباره مدرسه، امید و انگیزه برای کودکان و نوجوانان آشفته‌باز می‌گرداند. «شیرین» با توفیق ماجرایی در کنار آمانداری دوباره مدرسه، امید و انگیزه برای کودکان و نوجوانان آشفته‌باز می‌گرداند. «شیرین» با توفیق ماجرایی در کنار آمانداری دوباره مدرسه، امید و انگیزه برای کودکان و نوجوانان آشفته‌باز می‌گرداند.

کارگردان انیمیشن «نبرد با خرچنگ» مطرح کرد:

چالش‌های اکران سینمای انیمیشن

کودکی است که با مینکی بسیار بزرگ مواجه شده است و برای گذر از آن باید به امید برسد و به کمک آن از مشکلات عبور کند. فیلمنامه این اثر بر اساس تئوری سفر قهرمان نگاشته است که طی آن کودک با ترس‌های خود و با قلم صفت‌های خود مواجه می‌شود و به یک رشد می‌رسد. ی. افروز: این موضوعی چالش‌برانگیز بود و خوشبختانه تا به حال هم مخاطب تحت تأثیر قرار داده است و هم توانسته‌ام چیز مهم و خوبی را برنیزم؛ چیزی که کمتر کسی در فیلم‌های کودکان به سراغش می‌رود. نکته‌ای که من انتظار دارم در داستان و فیلمنامه به آن پرداخته شود، روانشناسی کودک است. این دانش برای تمام زندگی سالمی است که همه ما در آینده خواهیم داشت. اگر کودک با زبان کارتون و به شکل کودکانه یاد بگیرد که چطور با مشکلات برخورد کند و مخصوصاً پدر و مادرهایی که همراه بچه‌هاشان به سینما می‌روند، ببینند که چطور چطور باید با این مشکلات کودکان مواجه شوند، اتفاق بسیار مفیدی برای آینده کودک رخ می‌دهد؛ این برای ما حتی مهمتر از بحث دراماتیک انیمیشن بوده است. «محمدنژاد» با تأکید بر انتقال مفاهیم به شکل غیرسریقتی عنوان کرد: «ما به این فیلم از قلم را به کار بردیم. من خودم پدر پسر در همین سن و سال دارم و در مراحل نوشتن فیلمنامه با او مشورت می‌کردم تا درک بهتری از احساسات کودکان داشته باشم؛ علاوه بر این، در طول پورسه داستانم، چیزی از ۲۰ کتاب روانشناسی خواندم، جلسات درمانی داشتیم، با روانشناس کودک مشورت کردیم و در نهایت به نتیجه رسیدیم که فکر می‌کنم یک بسته کامل‌شاد و مردم‌توأم برای خانواده‌ها در آن تهیه شده است. این کارگردان اشاره به چالش‌های اکران سینمایی انیمیشن بیان کرد: مشکلات زیادی داشتیم. من در سال ۱۳۸۲ اولین فیلم بلند سینمایی انیمیشن کشور را به نام «هفت رنگ» ساختم که پروانه زیر گرفت و در جشنواره فیلم فجر هم رفت اما آن زمان با وجود این که من سازمان صدا و سیما تهیه‌کننده آن بودم هیچ حمایتی واقع افتد و با این حتی به نگاتیو تبدیل شدن با امکان آن پیدا نکرد. سال‌ها بعد، فیلم «مائد» ۱۵۰۰+ به سختی اکران شد و کم که جامعه سینمایی به تفهیم که چه پتانسیل بزرگی پشت فیلم انیمیشن وجود دارد. ی. ادامه داد: انیمیشن ما بسیار پرستاز است و به راحتی می‌تواند با انیمیشن‌های جهان رقابت کند، اما مخاطبان هنوز به دیدن انیمیشن در سینما عادت نکرده است. اخیراً همش بهشت شده اما از نظر حمایت‌های دولتی، متأسفانه وضعیت اصلاً خوب نیست. بعضی از انیمیشن‌ها خوش‌اختره‌های مالی دارند، اما پشت کار ما به هیچ وجه حمایت دولتی نبود و بودجه ما که از طریق بخش خصوصی تأمین شد تقریباً یک دهم فیلم‌های معمولی است که در جهان ساخته می‌شود. جدیداً در صداوسیما قانونی تصویب شده است که از فیلم‌های انیمیشن حمایت و برپایشان تبلیغ پخش می‌کند، اما کار ما این حمایت هم صورت گرفت و تیزر اثر ما پخش نکردند چرا که ما سرمایه فیلم را از بخش خصوصی تهیه کرده بودیم و تبلیغات از آن برند در تیزر وجود داشت. «محمدنژاد» اشاره در پایان گفت: از حدود ۳ سال پیش تصمیم گرفتم که فیلمنامه را آغاز کردم و با شرکت علایف در عنوان حامی مالی پروژه به توافق رسیدیم. انتخاب کاراکترها هم از انیمیشن سریالی آن بود که قبلاً در شبکه نمایش خانگی پخش شده بود و مخاطب داشت. به همین دلیل هم همین طور به دلیل بودجه کم، شیوه بود بعدی را برای انیمیشن انتخاب کردیم. من به شخصیت جدیدی به نام کاراکترها اضافه کردم که کایا به نبرد با سرنوشته می‌رفت. انیمیشن در شیراز تولید شد و هنرمندان همه از همان جا کار را پیش می‌بردند.

روایت‌های باقی مانده از میناب و لامرد

نامه «نردبان» درباره فصل جدید این برنامه می گوید

در و برای خودمان خیلی عجیب بود. «احمدپور» ادامه داد: «دانشیم برای رقیتم، جرئت کردیم از او پرسیم که شما این گروه بودید؟ چه اتفاقی افتاده؟ تازه فهمیدیم مادر یکی از ای کلاس اول است. و گفته و، همین مشاهده ساده دانستی به یک روایت مستقل و تأثیرگذار تبدیل شود: این اتفاق جدی‌تری داشتیم و تمرکز بیشتری روی این افراد داشتیم، واقعا می‌توانستیم تصاویر خیلی تأثیرگذار و حتی بی‌لیم متفاوت داشته باشیم. قصه‌هایی از این دست بسیار دارد. «احمدپور» تأکید کرد: من همیشه این چند وقت بود که اتفاقی که در میانم و لامرد افتاده، آن قدر بزرگ بوده قضا نیازی به هیچ اغراقی ندارم. وی افزود: هنوز هم بی‌وجوب دارد. چه‌چیزی که من می‌نمایم می‌روند، بهایی تعریف می‌کنند. در زمانه‌ها هم هنوز قصه‌هایی در این اتفاقات منتشر می‌شود که نشان می‌دهد چقدر ناگفته وجود دارد. این تهیه‌کننده معتقد است همین نشان می‌دهد که هنوز طریقت زیادی برای تولید آثار وجود دارد: واقعا جای کار بسیار زیادی وجود دارد. «احمدپور» در بخش دیگری از صحبت‌های خود درباره بازخورد آیدیشه گفت: یکی از چالش‌های جدی و مهمی منگی ما حتی که سیستم بازخورد دقیقی نداریم. تهیه‌هایی بوده و حتی بهایی را بازخورد می‌دادند و می‌تفکد کاش به این موضوع توجه می‌کردند. وی ادامه داد: اما یکی از وظایف ما بعد از این اتفاقات این بود که فقط قرار نگیرد به فیلمسازان توجه کنیم. این است که ما خانواده‌ها را می‌شناسیم، این قاعده کلی نبود که بخواد چندین کار انجام دهد، اما آن جاش شرایط کرد و ما هم خودمان را اسپریم به جریان تا کنار این اتفاق می‌هنگند برنامه نریدان افزود: بازخورد‌های احساسی در آن آدم‌ها برای این بخش‌ها دیده شد. اما نظر تعدادی بیشتر از همیشه نریدان نبود اما جنس متفاوت بود. «احمدپور» درباره اهمیت توجه به خانواده‌ها گفت: ما از یک احساس داریم بیه نیست به این خانواده‌ها و افرادی که از سیر سنگینی اسم می‌ناب یا نریدان دیده نشوند، های داشته باشیم. بازخورد این خانواده‌ها، چه خانواده‌ها چه خانواده‌های که مجروح باشند، برای ما اهمیت می‌داشت. وی درباره دیدن مانیل بیشتر گروه در لامرد اساسا برای همین بود که در لامرد بیشتر رقیتم تا بتوانیم روحی‌های قلمی هم و پرسیم و کارهایی داشته باشیم که نریدان بتوانیم آن‌ها را نشان دهیم. «احمدپور» درباره مورد خانواده‌ها نیز گفت: خدا را شکر در این بخش، درها خیلی برایمان خوشبخت بود. بالاخره عزیزی را از داده بودند و این که یک دلگرمی کوچک و یک توجه کرد و برایشان خواب داشته باشد، خیلی خوب بود. این ننده در این حال تأکید کرد که کار در تمام تمام نشد : در مورد لامرد هنوز هم جای کار دارد. این همه گروه کار کردند، اما هنوز خانواده‌هایی هستند که به آن‌ها نشده است. «احمدپور» افزود: من واقعا نمی‌خواهم گفتیم گروه بودیم یا آخرین گروه. اگر این را می‌گویم، نقل قول دوستان و اهالی است. بعد از ما چه خیلی‌ها رفتند و ما هنوز آن‌ها جای کار دارد. وی ادامه داد: اگر همچنان داشته باشیم، ما هم به لامرد می‌روم، چون خانواده‌ها دارند که هنوز به آن‌ها توجه نشده است و بعضی خانواده‌ها می‌کنند حشرشان شنیده نشده است. به گفته این خانواده‌ها یکی از روایت‌هایی هم، قصه کودکی است که در این اتفاق جان خود را از دست دادند: کودکی که شهید شدند و در زمین ورزش بودند، ما هم جزو گروه‌هایی که سداغ این مسئله رقیتم، اما قصه‌های بسیار تلخ و نا به شدت بسیار زیاد تأثیرگذاری آن‌ها را وجود دارد که می‌شود دربراشان کار کرد. «احمدپور» در پایان تأکید که تجربه حضور در میان و لامرد نشان داد که هنوز بهایی بسیاری برای مانده که برای دیده‌شدن، بیش از به صوری و مشاهده دقیق نیاز دارند؛ روایت‌هایی که شاید اهالی تولید سریع محتوا و فضای ویرال شدن دیده نشوند، توانمند بخش مهمی از حافظه تصویری این اتفاقات را شکل

[illegible]

تهیه‌کننده برنامه «نردبان» با اشاره به تجربه تولید این برنامه در مناطق دیگر گفت: اتفاقات منیاب و لامرد آن‌ها را قدر تلخ و سنگین بود که نیازی به عراق نشاقت، امضای وایرال شدن و روبریکر دادی خود در حوزه سینمایی مستند، فیلم و عکس، در شرایطی متفاوت از فصل‌های گذشته تولید شد. وقوع جنگ و اتفاقات مرتبط با آن باعث شد بخشی از تمرکز این برنامه به روایت‌های تصویری این رخدادها اختصاص پیدا کند و گروه گفت‌وگویی درباره فصل جدید این برنامه، تجربه حضور در منیاب و لامرد، چالش‌های دسترسی به آرشپو تصاویر، آسیب‌های تولید محتوای وایرال و همچنین روایت‌های دربرنده خانواده‌های شهدا و مجروحان صاحب کرب است. روی درباره فصل جدید «نردبان» گفت: شاخص کلی برنامه همچنان همان چیزی است که از ابتدا بوده؛ یعنی پرداختن به سینمای مستند، فیلم و عکس. طبیعتاً با توجه به شرایط کشور و جنگ که پیش آمد، مرکز بیشتر روی این موقله داشتیم، چون خودمان هم تا حدی برپیشتر این اتفاق بودیم. «احمدپور» بیان این که این شرایط باعث شد شکل و شمایل برخی برنامه‌ها نیز تغییر کند، افزود: یک مقدار شکل و شمایل برنامه‌ها تغییر کرد و حتی در بعضی مقاطع حس و حال برنامه‌ها گرفته به منیاب و لامرد رفتیم و دیدیم و اوضاع آن‌ها را داشتیم. قبل از آن هم در ایامی که خود جنگ کمی شدیدتر بود، در همان حدود ۴۰ روز جنگ، با تعدادی از فیلمسازان و عکاسان و افرادی که درباره جنگ کار کرده بودند، گفت‌وگو داشتیم. و ادامه داد: وجود این تغییرات، شاکله اصلی نردبان همان است. تغییرات جزئی بیشتر برای این بود که بتوانیم محتوا را غنی‌تر کنیم. طبیعتاً این مسیر، چالش‌های خاص خودش را هم داشت. دسترسی به آرشپو تصاویر در همان مقطع یکسان نبود. «احمدپور» درباره دسترسی به تصاویر و آرشپوهای ثبت‌شده، در جریان جنگ توضیح داد: شرایط در همه جا یکدست و یکسان نبود، چون مثلاً بعضی‌ها که به پندرباعی‌ها و این اتفاق منیاب افتاد، تصاویری را ثبت کردند و خیلی از آن‌ها را در اختیار عموم قرار دادند. حتی تصاویر را آپلود کردند و تهرانی‌ها و نه فقط تهرانی‌ها، بلکه کل ایران به آن‌ها دسترسی داشتند. و افزود: دو نفر به‌ویژه، آقای شهزادی و آقای اخوندی، تمام تلاششان را کردند که این تصاویر به دست همه برسد. افراد دیگری هم بودند که الان اسمی‌کی از آن‌ها خاطرم رفته است. در مجموع، خیلی که افتاد این بود که دسترسی‌های اولیه زیادی وجود داشت و ویدئوهای زیادی ساخته شد. این تهیه‌کننده با اشاره به تفاوت شرایط لامرد با منیاب گفت: در مورد لامرد اصلاً این‌طور نبود. ما وقتی نزدیک روز پنجاهم به لامرد رفتیم، حدود ۵۰ روز از اتفاق گذشته بود و ما واقعاً موضوع جدی‌ای درباره لامرد وجود نداشت که رسانه‌ای‌ها باشد. به زعم خود اهالی، ما اولین گروهی بودیم که وارد کار شدیم. وی ادامه داد: البته دوستی‌ها که قبل می‌شناختم و بعضی‌ها که آن جا بودند، خیلی به ما کمک کردند. شهردار هم به همراهی کرد و تلاش کرد شرایط بهتری ایجاد شود. اما چیزی که وجود داشت این بود که هنوز خیلی از تصاویر آن موقع نامزد نشده بودند و ضرورت رسانه‌ای ما چرا که نبود. «احمدپور» یکی از مهم‌ترین مشکلات این دوره را غلبه فضای وایرال شدن بر روند تولید آثار مستند دانست و گفت: چیزی که در کل این اتفاقات نبود، داشتن این بود که بیشتر فضا به سمت وایرال شدن رفت و این برای فیلمسازان مستند کار را سخت می‌کند. وی توضیح داد: همه توقع دارند وقتی یک نفر می‌خواهد فیلم مستند کار کند، خودش داشته و سریع به خروجی برسد. این حس‌های جدی که وجود داشت، در حالی که فیلمسازان حرفه‌ای که واقعا دوست داشتند کار درست انجام دهند، صوری کردند. به گفته «احمدپور»، حتی در خود برنامه نردبان، نیز تلاش شد با چنین فیلمسازانی تعامل‌گامو شود: با آن‌ها گفت‌وگو کردند و سعی کردند به اتفاقات منیاب بدهند، آن‌ها را مشاهده کردند و

خراسان شام

توسعه کسب و کار ما تسلیغات

در روزنامه «خراسان شمالی»

• 5822239764

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

[illegible]

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۵/۲۰ تاریخ انتشار نوبت دوم ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

علیرضا حاج محمدی رئیس ثبت اسناد و املاک

شناسه آگهی: ۲۲۴۷۳۲۲